

Jørgen Tved (FK):

Jeg er måske ikke så overrasket over, at hr. Niels Helveg Petersen ikke rigtig kan lide, at vi er her, men nu er vi her jo engang, og det må hr. Niels Helveg Petersen så affinde sig med.

Jeg kan godt forstå, at der er nogle, der er lidt utilfreds. Nu havde man sådan fået friseret SF'erne, de optrådte parlamentarisk helt korrekt, de kendte tonen og vidste, hvordan der skulle danses, og når nu man har fået dresseret dem, så kommer vi, og vi er ikke villige til at gå ind under åget og opføre os lige så parlamentarisk rigtigt, som hr. Niels Helveg Petersen mener man skal. Det må han som sagt leve med, og det må andre også. Vi er i hvert tilfælde af den faste overbevisning, at vi optræder, som vi har lovet vælgerne at vi vil gøre. Vi har nogle formodninger om, at flokken, der kommer til at sidde dernede, bliver større, og det kunne vi godt dokumentere på forskellig vis.

Så vil jeg sige, at det kan godt være lidt frustrerende at overvære en sådan debat. Man oplever nogle pæne, venlige mennesker, som har været ude i en valgkamp, hvor de har lovet vælgerne en lang række ting, og så kommer man herind i folketingssalen og skal vedtage en finanslov. Dels er der ikke så mange af medlemmerne, der interesserer sig for debatten, der er betydelig flere, når der er fjernsyn på, så mange, at Folketinget åbenbart har måttet bevilge 700.000 kr. for at fremme det image, som Folketinget har.

Jeg sad i dag og læste et af de blade, som vi får så mange af, og heri kunne man læse, at det nu er nødvendigt, at der sker noget, for når fjernsynet er på, viser det en halvtom sal. Jeg skal skynde mig at tilføje, at her er to eller tre gange så mange i øjeblikket, som der normalt er; når der ikke er fjernsyn på, er salen nærmest helt tom. Vores gruppe kunne flere gange have fået flertal, hvis det var kommet til afstemninger om mange af de sager, der har været til behandling. Men man må altså ofre 700.000 kr. på at fremstille video- og diasserier, så man kan forklare folk, at de mennesker, der er valgt til at regere landet og til at vedtage landets love, er alvorlige og travlt optagne mennesker. Jeg ved ikke, om jeg må påkalde de højere magter, for jeg ved ikke, hvad de har så travlt med.

Jeg spurgte en dag et af de lidt ældre og erfarne folketingsmedlemmer her i salen, da vi sad nogle ganske få stykker: Hvorfor sidder du

her? Ja, han ville gerne følge med og være orienteret. Han ville gerne kunne gå ud og fortælle, hvad det var, man diskuterede her i salen. Jamen hvorfor siger dine partifæller ikke det samme? Hvorfor fortæller de, at de er til udvalgmøder? Så sagde han: Du kan gå ud og kigge på det opslag, der er uden for døren; dér kan du se, hvor mange der er til udvalgmøde lige netop nu.

Nå ja, der er åbenbart nogle, der tjener deres penge lidt lettere end andre, og det er åbenbart nødvendigt at bruge et forholdsvis stort beløb, for at Folketingets image kan blive et andet; man skal åbenbart give et vrangbillede af, hvordan situationen er. Det er beklageligt, og derfor kan det godt virke lidt frustrerende at deltage i en debat om en så afgørende ting, som vi er i gang med nu, nemlig det budget, landet skal leve under det kommende år.

Det er klart, at vi har nogle holdninger, der gør, at vi måske ikke bliver modtaget så vel på bjerget. Jeg har gennem mange år – med Socialdemokratiets tilladelse, forhåbentlig – deltaget i politisk arbejde. Jeg har også fulgt Socialdemokratiet meget tæt, og derfor kan det undre mig en lille smule, at jeg i formiddags hørte hr. Svend Auken sige, at der er sket en væsentlig forbedring med det finanslovsforslag, som nu er ved at blive vedtaget, i forhold til det, der oprindeligt var fremsat. Jeg har nogle af de få gange, jeg har haft ordet her i dag, sagt, at der er sket en fordeling, der giver juleboller til nogle få og krummer af pebernødder til nogle andre, og det er måske derfor, hr. Lykketoft er så vred på os. Hvis nu hr. Lykketoft gik en lille smule tilbage i Socialdemokratiets historie – og den er interessant – ville han nå tilbage til et program, der hedder Gimleprogrammet fra for mange, mange år siden; det er vel efterhånden mere end 80 år siden, det blev vedtaget. I dette program hedder det bl.a., at det er Socialdemokratiets erklærede mål, at pensionister – aldersrentenydere kaldte man det vel dengang, i hvert tilfælde ældre arbejdere – skulle have en pension på en tredjedel af, hvad en arbejder havde. Det var meget dengang.

Socialdemokratiet har så i mange perioder haft regeringsmagten, og nu siger hr. Svend Auken: Vi har stillet krav, og vi har fået, hvad vi har stillet krav om. Jamen så må kravene, man har stillet, være meget beskedne, og jeg vil godt referere, hvad hr. Svend Auken sagde, nemlig